

تشکیلات الهی و نقش آن در برنامه ریزی‌های فردی و اجتماعی

M.B. Hekmatnia

THE DIVINE SYSTEM AND ITS ROLE IN PROGRAMMING INDIVIDUAL AND SOCIAL WELL-BEING

Part One: Generalities, Definition, Criteria

Keywords : Divine, system, programming, well-bein, programming.

The Divine System is that which refers to God and includes all true believers in God from the beginning of Creation to Eternity. It includes all aspects of the political, social, and fiscal affairs of this group. It is a discipline which shows God's volition. Its goal is to reach ultimate development and utilize all God-given facilities in this trend. Members of this system are as the organs of the human body which function cooperatively in competent unison throughout the difficulties of life. This power lays the way for Divine authority all over the world and presents laws for removing negtive factors in order to facilitate the development of mankind. All humans who are not a part of this system are considered as belongong to the non-Divine system. The destiny of humans is related to the Divine or non-Divine system in which they follow, and fate is really due to the system he chose himself. Preeminence, the destiny of the Divine System, is reached through development and God's favor. On the other hand, kismet of the follower of the non-Divine system, is a plunge into the depths of Hell. The criteria for a successful or unsuccessful life is related to the person's own succession of actions according to his aim in life. As the goal of creation is to gain development and God's favors, one who has faithfully followed this trend is successful, but one who has avoided this path has failed. In this respect Imam Ali (PBUH) said that one's richness or impoverishment can be considered after final evaluation by God. The 104th Chapter of the Qur'an, too, elaborates upon this subject. All members of this system behave according to their duties to God, and to gain his favor, but the members of the non-Divine system create even more distance between themselves and God by behaving in accordance to their own passions to gain more pleasure.

چکیده:

تشکیلات الهی تشکیلاتی است منسوب به الله که تمام انسانهای واقعاً مؤمن را ازابتداخ خلقت تا ابدالاباد شامل می‌گردد و کلیه جنبه‌های سیاسی- اجتماعی و مالی آنها را نیز

تشکیلات الهی و نقش آن در برنامه
ریزی‌های فردی و اجتماعی
استاد محمد باقر حکمت نیا*

*- صندوق پستی ۶۱۳۵- مشهد

این مقاله از مجموعه درس‌های استاد در جلسه پژوهشان توسط بعضی از افراد شرکت کننده تنظیم و به نظر استاد رسیده است.

میلادی می‌باشد، شمرده می‌شوند. علاوه بر مشکلات فوق، اختلال در شناخت و سبک زندگی، کشمکش‌های بین فردی و جنگهای وسیع را در طول تاریخ به وجود آورده است و هم اکنون نیز جریان دارد. به نظر می‌رسد مشکل اساسی در بروز چنین عارضه‌هایی، عدم توجه به تشکیلات الهی به عنوان یک سیستم کارساز برای کلیه تصمیم‌گیریها و برنامه‌ریزی‌های فردی و اجتماعی است.

جزء لاینک این سیستم «ایمان به خدا» است که در صورتی که به خوبی به آن پرداخته شود، می‌تواند مسیر زندگی فرد و اجتماع را به سمت «رشد» سوق دهد و کاهش جرم، جنایت، خشونت، الکلیسم، بی‌بندوباری جنسی را به ارمغان آورد. تشكل خانوادگی را حفظ نماید و در یک کلام، امنیت فردی و اجتماعی را واقعاً تضمین کند.

تعريف

تشکیلات الهی یا حق گرایان کسانی هستند که محرك آنها حق است و عمل آنها بر حسب وظیفه است نه بر حسب نفع و ضرر شخصی و ظاهر عمل آنها تقوای است یعنی استیفای حق برای ایفای حق. بنابراین کسانی که محرك آنها نفع و ضرر شخصی باشد و عمل آنها برای جلب منفعت ودفع ضرر شخصی دور بزند یا منطبق با آئین تقوی نباشد، افراد خودگرا خواهند بودند حق گرا.

در حقیقت همه جهان تکوین رامی توان به نام تشکیلات الهی نام گزاری نمود. خداوند با قراردادن نیروئی به نام عقل در انسان، مفهوم تکلیف را در مقابل او قرار داده است. در تیجه انسانها به دو طبقه متفاوت تقسیم می‌شوند که شاید بتوان با یک دید وسیع تر آنها را دو گروه متضاد نیز نامید:

۱- گروهی که براساس اراده آزاد، تکلیف خود را در مقابل خداوند انجام می‌دهند و تشریع الهی رامی پذیرند و درنتیجه خود آنها و هرچه وابسته به آنها باشد، تشکیلاتی را به وجود می‌آورند که می‌توان آنها را به نام «تشکیلات الهی» نام گزاری کرد.

۲- گروهی از انسانها که تکلیف خود را در برابر خداوند انجام نمی‌دهند و تشریع الهی را نمی‌پذیرند و درنتیجه خود آنها و هرچه وابسته به آنها باشد به نام تشکیلات غیر توحیدی

دربرمی‌گیرد. نظامی است که نمایانگر اراده الهی است. هدف آن «دستیابی به رشد تاحد بی‌نهایت» می‌باشد و به این منظور همه امکانات خدادادی را استفاده می‌نماید. اعضای تشکیلات الهی مانند اعضای بدن انسان می‌باشند که در خوشی و ناخوشی یکدیگر شریک هستند. این نیرو همواره خواهان زمینه‌سازی برای حاکمیت توحید بر انسانها می‌باشد تا عوامل سقوط از بین بروند و امکانات رشد فراهم آیند. کلیه انسانهایی که در این تشکیلات نیستند در تشکیلاتی به نام تشکیلات طاغوتی قرار دارند. این طبقه‌بندی قطعی است و تشکیلات سومی درجهان وجود ندارد.

سرونشت انسان بستگی به قرار گرفتن در یکی از دو تشکیلات فوق دارد. در حقیقت سرونشت، مربوط به تشکیلات می‌باشد. سرونشت تشکیلات الهی، دستیابی به رشد و قرب الهی است و به اعلیٰ علیین خواهد رسید و سرونشت تشکیلات طاغوتی به علت اصلت دادن به دنیا حرکت به سمت هاویه و اسفل السافلین می‌باشد.

معیار موقیت و عدم موقیت انسان، براساس دستیابی به هدف می‌باشد. هدف خلقت انسان دستیابی به رشد و قرب الهی است. تنها در صورت دستیابی به رشد و قرب الهی انسان موفق است و در غیر این صورت دچار زیان شده است. بر همین اساس است که علی علیه السلام می‌فرماید که غنا و فقر بعداز عرضه شدن به پیشگاه خداوند می‌باشد. معیارهای موقیت و عدم موقیت ورشد و سقوط در چهار معیار زیر خلاصه می‌گردد:

۱- ایمان به خدا.

۲- عمل صالح.

۳- سفارش به حق.

۴- سفارش به صبر.

برداشت دیگر این که اعضای تشکیلات الهی فقط براساس انجام تکلیف و دستیابی به قرب الهی کار می‌کنند. در صورتی که انگیزه کار در تشکیلات طاغوتی هوای نفس و دستیابی به لذت می‌باشد.

مقدمه

علی رغم پیشرفت های گسترده در تکنولوژی هم اکنون جوامع بشری با مشکل های متعددی رویه رو هستند. افزایش جرم، جنایت، خشونت، الکلیسم، بی‌بندوباری جنسی، سست شدن بنياد خانواده و احساس عدم امنیت از شاخصه‌های زمان معاصر که پایان قرن بیست میلادی و آغاز سده بیست و یکم

طرح می‌سازد (۴):

- ۱- آشکار نمودن فطرت انسانی
- ۲- تذکر نعمات الهی
- ۳- گفتگوی استدلالی
- ۴- شکوفانمودن ذخایر عقلانی
- ۵- نشان دادن آیات خداوند.

این اهداف رامی توان به عنوان اهداف تشکیلات الهی مطرح ساخت.

انسانهایی که این پیام، یعنی حرکت در مسیر رشد را بپذیرند و ضوابط دستیابی به آنرا انجام دهند، مجموعه‌ای را به وجود می‌آورند که می‌توان آن را به نام «تشکیلات الهی» نامگذاری کرد و افرادی که این پیام را تقدیم کرده‌اند و از لحظه شناخت، عواطف و رفتار، از آن فاصله پیدا کنند به نام «تشکیلات طاغوت» نامگذاری می‌شوند.

با قدرت می‌توان اعلام داشت که این تقسیم بندی از دیدگاه اسلام قطعی است و تشکیلات سومی در جهان وجود ندارد. به عبارت دیگر، هر انسان، گروه و جامعه یا در تشکیلات الهی است و یا در تشکیلات طاغوتی.

این معیار، بسیار جدی و قطعی است و فرد موقعي می‌تواند ادعا کند در تشکیلات الهی است که کلیه فرآیندهای روانی خود، یعنی شناخت، عواطف و رفتار خود را در داخل تشکیلات الهی محاط کند.

چنانچه قرآن مجید و کلیه آموزش‌های اسلامی را مرور کنیم مشاهده می‌نماییم که تمام آنها ضابطه‌ها و قانونمندیهای تشکیلات الهی و طرز برخورد تشکیلات الهی را با تشکیلات طاغوتی بیان می‌کنند.

تأیید تشکیلات الهی در قرآن مجید

در قرآن مجید، خداوند کار پیامبران (علیهم السلام) و انسان‌های با ایمان را به خود نسبت می‌دهد. به عنوان مثال در آیه ۵۵ سوره زخرف چنین آمده است: «فَلِمَا آسَفُونَا انتقاماً مِّنْهُمْ يَعْنِي زَمَانِي كَمَا رَأَى بَهُ خَشْمٌ أَوْرَدَنَا إِذْ آتَنَا انتقاماً كَشِيدِيْم». امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه فوق، برداشت زیر را مطرح می‌نمایند (۲):

یا به اصطلاحی که قرآن مجید به کار می‌برد به نام تشکیلات طاغوتی یا «حزب الشیطان» نام گزاری می‌شوند.

هدف‌های تشکیلات الهی

خداوند به عنوان برنامه‌ریز، سیاست‌گذار و مدیر جهان هستی، هدف از خلقت را در دستیابی به رشد که پیش‌نیاز قرب الهی می‌باشد خلاصه کرده است و در آیه ۲ سوره جن هدف قرآن مجید را به صورت زیر اعلام می‌فرماید:

«یهدی الى الرشد» یعنی قرآن به رشد دعوت می‌کند.

در قاموس قرآن رشد با معانی هدایت، نجات، صلاح و کمال به کار رفته است و در پایان چنین نتیجه می‌گیرد: «ناگفته نماند باید در آیات دقت کرد و هر کدام از معانی چهارگانه که مناسب باشد در نظر گرفت، گرچه همه در واقع یکی هستند» (۵).

به نظر می‌رسد بتوان ارتباط زیر را بین چهار مفهوم فوق مطرح ساخت و آنها را به عنوان مراحل رشد مورداستفاده قرار داد:

۱- هدایت

۲- صلاح

۳- کمال

۴- نجات

۱- هدایت نیاز و مرحله اول است. انسان در زمان تمیز و تکلیف نیاز به هدایت دارد. هدایت خود شامل هدایت تکوینی و هدایت تشریعی می‌باشد.

۲- صلاح: چنانچه انسان معیارهای رشد و سقوط را فراگیرد و رفتار خویش را از طریق تعبد با آموزش‌های توحیدی وفق دهد به مرحله صلاح می‌رسد. او در این مرحله در صراط مستقیم گام برمی‌دارد و در هر مرحله، شکوفائی عقلانی بیشتری پیدا خواهد کرد.

۳- کمال: با پیمودن مرحله‌های اول و دوم (هدایت و صلاح) به طور خود به خود، کمال تحقق پیدا می‌کند که آن را نهایتی نیست و کمال تاحد بنهایت می‌باشد.

۴- نجات: نجات نتیجه سه مرحله قبلی می‌باشد.

علی علیه السلام علت بعثت پیامبران الهی را به صورت زیر

اضافه می‌شود و هنگامی که مؤمن می‌میرد برگی از آن می‌افتد. دقیقاً عین همین برداشت نیز از امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه فوق مطرح شده است (۱).

این برداشت برای رشد یافتگان جامعه بشر بسیار امیدوار کننده است زیرا یک درخت، خود یک سیستم است و همه اجزای سیستم بهم نیاز دارند. ریشه، ساقه، ساقه‌های فرعی و برگها همه باهم ساختار درخت را به وجود می‌آورند. شادابی یک درخت به تعداد و شادابی برگ‌های آن می‌باشد و درخت بی‌برگ زیبائی خاصی ندارد. همچنین برگ‌ها در کربن‌گیری دخالت می‌کنند و در روند تغذیه کمک اساسی می‌نمایند. برهمین اساس، طرفداران خالص تشکیلات الهی، موجب ابهت خاص این سیستم درجهان می‌شوند و زمینه گسترش تفکر این سیستم را درجهان فراهم می‌آورند.

در قرآن مجید تشکیلات الهی با مفهوم «حزب الله» نیز مطرح شده است.

معیار حزب الله دوستی و دشمنی در را خدا است. در آیه ۲۲ سوره مجادله چنین می‌بینیم: (ای پیامبر) قومی رانیابی که به خداوند و روز بازپسین ایمان داشته باشند و باکسانی که با خداوند و پیامبر او مخالفت می‌ورزند، دوستی کنند، ولو آن که پدرانشان یا فرزندانشان یا برادرانشان یا خاندانشان باشند. اینانند که (خداوند) در دلهایشان (نقش) ایمان نگاشته است و به فیضی از جانب خویش استوارشان ساخته است و (ایشان را) به بوستانهایی درآورد که جویباران از فروdest آن جاری است، جاودانه درآنتد، خداوند از آنان خشنوداست و آنان هم از او خشنودند، اینان (حزب الله) حزب خدا می‌باشند. بدانید که حزب خدا رستگارانند.

در قرآن مجید (مائده: ۵۶) تأکید شده است که حزب الله پیروز است.

امام باقر علیه السلام در تفسیر حزب الله، منظور از آنرا «شیعه الله و رسوله و ولیه» یعنی پیروان خدا، پیامبر و ولی پیامبر می‌داند که رستگاری از آن آنها است (۱).

خداوند متعال در آیه ۱۰ سوره فتح بیعت با پیامبر خویش را به عنوان بیعت با خود مطرح می‌فرماید و در آیه ۷ سوره انفال انداختن تیر را از جانب پیامبر و مسلمین به عنوان تیرانداختن از جانب خویش می‌داند.

خداوند، مانند ما دچار اسف نمی‌شود، بلکه اولیائی را برای خویش خلق کرده است که آنها اسف و رضایت خاطر پیدا می‌کنند. آنها مخلوق و پرورش یافته‌اند و خداوند، رضای آنها را رضای خویش و خشم آنها را خشم خویش قرار می‌دهد (۱).

چنانچه مشاهده می‌شود خداوند در آیه فوق خشم پیامبر و مؤمنان را به عنوان خشم خویش تلقی می‌نماید. این برداشت در فهم قرآن و تفسیر قرآن بسیار راهگشا است و در آیات متعددی از قرآن مجید می‌توان این مفهوم را مطرح ساخت و به خواست خدا در این مقاله ما به طور اجمالی به آن می‌پردازیم و تفصیل آن را به انتشار کتابی تحت عنوان «تشکیلات الهی» موكول می‌کنیم.

تشکیلات الهی با مفهوم شجره طیبه

در آیات ۲۷-۲۴ سوره ابراهیم، تشکیلات الهی با مفهوم شجره طیبه و تشکیلات طاغوتی با مفهوم شجره خبیثه به کار رفته‌اند و چنین می‌بینیم: آیا ندانسته‌ای که خداوند چگونه مثل می‌زند که کلمه پاک (ایمان) همانند درختی پاک (وپرورده) است که ریشه‌اش (در زمین) استوار است و شاخه‌اش سر برآسمان دارد. میوه‌اش را به توفیق پرورگار، زمان به زمان می‌دهد، و خداوند برای مردم این مثلا را می‌زند، باشدکه پندگیرند. ومثل کلمه پلید (شرک) همانند درختی است پلید که (بین آن) از روی زمین برکنده باشد و استوار نباشد. خداوند مؤمنان را در زندگانی دنیا و نیز در آخرت به سخن استوار، پایدار می‌دارد و خداوند ستمکاران را بی‌راه می‌گذارد و خداوند هرچه خواهد همان تواند کرد.

امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه فوق می‌فرماید که پیامبر وائمه علیهم السلام ریشه ثابت این درخت هستند و انسان‌هایی که از طریق ولایت وارد آن شوند شاخه‌های آن می‌باشند (۱). امام باقر علیه السلام نیز از پیامبر (ص) نقل می‌کند که فرمود من ریشه این درخت می‌باشم (۱). علی علیه السلام ساقه آن و امامان شاخه‌های آن و دانش، ثمره آن و پیروان ما برگ‌های آن می‌باشند و اضافه می‌فرماید که هنگامی نوزادی از پیروان ما متولد می‌شود برگی براین درخت

تأیید تشکیلات الهی در سنت

خویش و عیادت اورا عیادت خویش مطرح می فرماید که این خود، نهایت لطف نسبت به او و نهایت رشد برای انسان با ایمان می باشد.

امام موسی بن جعفر علیه السلام به نقل از اجداد خویش از پیامبر اسلام (ص) نقل می فرماید: خدای عز و جل در روز قیامت بندگان را سرزنش می نماید و می فرماید: بمنه من! ترا چه چیز بازداشت که به هنگامی که من بیمار شدم عیادتم نمائی؟ پس او می گوید: پاک و منزه‌ی، پاک و منزه‌ی تو، تو پروردگار بندگانی، نه بیمار می شود و نه رنجی پیدا می کنی. پس خدای متعال گوید: برادر مؤمنت بیمار شد، تو اورا عیادت نکردی. به عزت و جلالم سوگند، اگر اورا عیادت کرده بودی، مرا نزد او می یافته. بعد من عهده دار نیازهای تو می شدم و برایت آنرا انجام می دادم و این به علت کرامت بندگه مؤمن نزد من است و من رحمان و رحیم هستم (۳).

چنانچه در این آموزش نیز مشاهده می شود خداوند بیماری یکی از افراد تحت پوشش تشکیلات الهی را به عنوان بیماری خود مطرح می سازد که تفقد بسیار کریمانه‌ای نسبت به انسان با ایمان و تشکیلات الهی می باشد.

عنوان‌های مترادف با تشکیلات الهی

مفهوم نظام

مفهوم نظام عنوان دیگری است که می توان در مورد تشکیلات به کار برد و همین مفهوم در آموزش‌های اسلامی مورد استفاده قرار گرفته است و پیشواستان دین به عنوان عوامل حفظ نظام معرفی شده‌اند و نظام خود دقیقاً مفهوم تشکیلات و سیستم را دارد (۴).

علی علیه السلام حقوق رعیت و والی را بر یکدیگر موجب نظام دوستی والفت بین آنها معرفی می کند و چنین می بینیم: و بزرگترین حقی از حقوق که خداوند واجب گردانیده است حق والی بر رعیت و حق رعیت بر والی است و این حکم را خداوند سبحان برای هریک از والی و رعیت بر دیگری واجب گردانیده است و آنرا موجب نظام دوستی و عزت دین قرار داده است (۴).

علی علیه السلام مفهوم «نظام» را در جمله زیر به کار می برد:

امام علی بن موسی الرضا علیه السلام، اطاعت از رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم را اطاعت از خداو پیروی از اورا پیروی از خدا و زیارت اورا در دنیا و آخرت زیارت خداوند می داند و به آیه ۸۰ سوره نساء اشاره می فرماید که می گوید هر کس رسول خدا (ص) را اطاعت کند به تحقیق خدا را اطاعت کرده است و آیه ۱۰ سوره فتح را مطرح می نماید که هر کس با پیامبر (ص) بیعت کند با خدا بیعت کرده است (۳) و در جواب این سوال که چه گونه خداوند مؤمنان را در بهشت زیارت می کند (ماخذ ۲ ج ۵ ص ۲۵۵) می فرماید: پیامبر (ص) آنها را زیارت می کند و زیارت او به مثابه زیارت کردن خداوند از آنها می باشد. پیامبر اسلام صلی الله علیه وآلہ وسلم می فرماید جبرئیل به من گفت: خداوند فرشته‌ای را به زمین فرستاد. او به خانه‌ای رسید که مردی از صاحب آن اجازه ورود می خواست. از او پرسید چه حاجتی به صاحب این خانه داری؟ گفت برادر مسلمان من است که به واسطه خدای تبارک و تعالی اورا زیارت می کنم. آن فرشته گفت: به جز از آن، عاملی برای آمدن تو وجود ندارد؟ گفت فقط برای این کار آمده‌ام. فرشته گفت: من رسول خدا به نزد تو هستم و او ترا سلام می رساند و می گوید: بهشت بر تو واجب شد. فرشته اضافه کرد که خداوند عز و جل می گوید هر کس مؤمنی را زیارت کند، اورا زیارت نکرده بلکه مرا زیارت کرده است ثوابی که بر عهده من است بهشت می باشد (۷).

امام صادق علیه السلام نیز مضامون فوق را به صورت زیر مطرح می فرماید: هر کس برادر (دینی) خود را به واسطه خدا زیارت کند خدای عز و جل می فرماید: مرا زیارت کردنی و ثواب تو بر عهده من است و به جز بهشت ثوابی را برای تو نمی پسندم (۹).

امام صادق علیه السلام اعضای تشکیلات الهی به عنوان اعضای یک بدن مطرح می فرماید که چنان چه یک عضو دچار درد شود، اثر آن در سایر قسمتهای بدن نمودار می شود (۹). خدای متعال با لطف خاصی که به مؤمن دارد کارهای اورا به خود نسبت می دهد. مثلاً بیماری مؤمن را به عنوان بیماری

آرزوها معرفی می‌کند (۱۰).

مفهوم حصن و قلعه مفهوم دیگری است که ورود در تشکیلات الهی را نشان می‌دهد. معیارهای ورود در این قلعه، در بعضی متون، اعتقاد به موازین الهی و در بعضی دیگر نمود پیاده آن به صورت پذیرش سرپرستی پیشوایان دین و تطبیق رفتار با دستورهای آنها ذکر شده است (۸).

امام باقر علیه السلام دو بعدی بودن تشکیلات و سیستم‌ها را با مفهوم تشکیلات الهی و شیطانی با مفهوم الهی و شیطانی، حق و باطل هدایت و ضلالت، رشد و غی (گمراهی)، توجه به جنبه‌های فوری و دیرپا (آجل و عاقبت) خوبی‌ها و بدی‌ها خلاصه می‌کند که تفصیل آنها در این مقاله نمی‌گنجد و امیدوار هستیم بتوانیم در کتابی که آنرا وعده دادیم با تفصیل نسبی به آنها بپردازیم.

امام صادق علیه السلام نیز با استفاده از آیه ۷۶ سوره انبیاء تشکیلات الهی و طاغوتی را با مفهوم پیشوایان هدایت و پیشوایان دعوت کننده به آتش مطرح می‌سازد (۷).

تشکیلات الهی با مفهوم دولت حق و تشکیلات طاعوت با مفهوم دولت باطل.

تشکیلات الهی با مفهوم دولت حق و دولت باطل نیز به کار رفته است (۹).

باید توجه داشت، نفس دارای غریزه اختیار است و با اختیار خویش که آزادی مطلق دارد، انتخاب می‌کند و عقل یا شهوت را برخویش حاکم می‌نماید.

امام رضا (ع) می‌فرماید: خداوند وجود اختیار را در انسان ناشی از مشیت خود معرفی می‌کند. یعنی مشیت الهی بر این روند تعلق گرفته است که انسان از تمام امکاناتی که خداوند در اختیار او قرار داده است، بهر ترتیب که می‌خواهد استفاده کند (۷).

چنانچه انسان عقل را بر شهوت حاکمیت دهد، در حقیقت جهاد اکبر را النجام داده است و عملأً به تشکیلات الهی وارد می‌گردد.

بنابر مفهوم آیه ۶۹ سوره عنکبوت هر کسی در راه خداوند مجاهده نماید، خداوند به طور قطع راههای خود را به او نشان خواهد داد و خداوند با نیکوکاران می‌باشد.

بنابراین با مجاهده ابتدائی و کنترل شهوت، زمینه تأیید و

(۱) مکان زمامدار دین و حکمران مملکت مکان «نظام» (رشته مهره) است که آنرا گردآورده و بهم پیوند می‌نماید. پس اگر نظام (رشته) بگسلد مهره‌ها از هم جدا و پراکنده گردند و هرگز همه آنها دیگر بهم نخواهند آمد (۴).

علی علیه السلام در خطبه‌ای آگاه کننده درباره برپا کنندگان جنگ جمل نیز لغت نظام را با مفهوم سازمان به کار می‌برد و چنین می‌بینیم: «به تحقیق آنان براثر راضی نبودن به خلافت من گردآمده یکدیگر را کمک می‌کنند و من صبر می‌کنم مدامی که بر جمیعت شما ترسم، زیرا ایشان اگر این اندیشه سست و نادرست را به اتمام رسانند، نظم و ترتیب و نظام مسلمانان بهم خواهد خورد (۴).

در گفتاری دیگر نیز علی علیه السلام نظام را در مورد امامت به کار می‌برد و آنرا موجب نظام امت می‌داند و اطاعت و پیروی از امام را برای بزرگ شمردن امامت معرفی می‌کند.

مفهوم کشتی نجات

مفهوم کشتی نجات برداشت دیگری است که در متون اسلامی برای تشکیلات الهی به کار رفته است. علی علیه السلام کشتی نجات را وسیله‌ای برای خارج شدن از فتنه‌ها معرفی می‌کند (۴).

امام موسی بن جعفر علیه السلام به نقل از لقمان، کشتی مطمئن برای خارج شدن از امواج متلاطم دریای هستی را تقوای و کنترل ذکر می‌کند (۷).

مفهوم ولایت، ولایة الله و ولایة الشیطان

مفهوم ولایت مفهوم دیگری است که تشکیلات الهی را مطرح می‌سازد وطبق همه برداشت‌های اسلامی مفهومی دو بعدی است که به صورت ولایة الله و ولایة الشیطان مطرح شده است. حداقل معیار برای ورود به ولایت الهی و ولایت شیطانی گوش فرادادن به گوینده‌ای که با انگیزه الهی یا شیطانی صحبت می‌کند اعلام شده است (۹).

پیامبر اسلام (ص) معیار ورود به تشکیلات الهی و ولایة الله را توجه به مرگ و بی توجهی به آرزوها و معیار ورود به تشکیل شیطانی را بی توجهی به مرگ و بزرگ جلوه نمودن

و خودم برایش و رای تجارت هر تاجری باشم (۷).
به خواست خدا در مقاله‌های بعد در مورد عوامل خروج از تشکیلات الهی، شناخت، عواطف و رفتار، تشکیلات الهی، روند ارتباطات در تشکیلات الهی، لزوم ایجاد و تقویت تشکیلات الهی، تایل تشکیلات الهی، پیامدهای اصلی در تشکیلات الهی درجات افراد در تشکیلات الهی بحث خواهیم کرد. امیدواریم این برداشت راهکار مناسب و میانبری برای رشد همه انسانها فراهم آورده و به خواست خدا همه شش میلیارد نفوس جامعه بشری که در حال حاضر زیست می‌نمایند در زیر چتر تشکیلات الهی گردآیند و تشکیلات طاعوت را خالی از نیرو سازند.

منابع

- ۱ - حسینی بحرانی، سیدهاشم: البرهان فی تفسیر القرآن. مؤسسه مطبوعاتی اسماعیلیان. تاریخ انتشار ندارد.
- ۲ - الحویزی علامه: تفسیر نورالثقلین. افست علمیه قم، تاریخ انتشار ندارد. ج ۴ ص ۶۰۸.
- ۳ - عاملی شیخ حر: وسائل الشیعه، انتشارات اسلامیه ۱۳۹۸ هجری قمری، ج ۲ ص ۶۳۵.
- ۴ - فیض الاسلام: ترجمه و شرح نهج البلاعه. چاپخانه سپهر ۱۳۲۶ شمسی ج ۴ ص ۶۷۴.
- ۵ - قریشی سید علی اکبر: قاموس قرآن. دارالكتب الاسلامیه، ۱۳۵۴، ص ۱۰۰.
- ۶ - قمی، شیخ عباس: مفاتیح الجنان. دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۴، ص ۵۶۳.
- ۷ - کلینی رازی، محمدبن یعقوب بن اسحاق: اصول کافی. انتشارات علمیه اسلامی، ترجمه سیدجواد مصطفوی. تاریخ انتشار ندارد.
- ۸ - مجلسی، علامه محمدباقر: بحار الانوار ج ۳ ص ۲۴۶ (باب ۸۷).
- ۹ - محمدی ری شهری: میزان الحكمه. مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی ۱۳۶۲ هجری شمسی. ج ۳ ص ۳۵۸-۳۵۹.
- ۱۰ - کلینی رازی محمد بن اسحاق: فروع کافی ج ۳ ص ۲۵۳.

کمک الهی فراهم می‌آید.

پیدایش کنترل عقل بر شهوت، زمینه اصلی برای مؤثر شدن پیام الهی می‌باشد.

خداآنند در قرآن مجید چنین می‌فرماید: بدون شک این کتاب موجب هدایت افراد متقی (کنترل شده) می‌باشد. آنها که به جهان غیب ایمان آرند و نماز به پای دارند واز هر چه روزیشان کردیم به فقیران انفاق کنند. آنان که به آنچه به تو و به پیامبران قبل از تو فرستاده است ایمان آرند و به آخرت یقین دارند. آنها بر راه هدایت الهی و به حقیقت رستگاران جهان هستند.

طبق آیه ۵ سوره مرسلات، پیام‌های الهی به همه انسانها القا می‌شود تا حجتی از جانب پروردگار برای ایشان باشد و آنها را بیم دهد. اگر انسان با حاکمیت دادن عقل وارد تشکیلات الهی شود، قدرت فهم پیامهای الهی را دارد و اگر زیر حاکمیت هوای نفس باشد و خارج از تشکیلات الهی (دچار فسق) باشد، قدرت فهم پیام الهی را ندارد و بنایه تعبیر قرآن مجید «آنها کر و گنگ و کورند و از ضلالت خود برنمی‌گردند».

ارائه والقای آموزش‌های الهی به عنوان اتمام حجت تشکیلات الهی به انسان‌ها و مخالفت گروهی از مردم با آن درآیات ۲۲۱-۲۲۳ سوره شعراء و ۱۶۴-۱۶۵ سوره اعراف، ۱۳۴ سوره طه و ۴۸ سوره قصص نیز مطرح شده است و این روند نشان می‌دهد که دعوت به رشد برای همه انسان‌ها انجام شده و درنتیجه آنها حجتی در مقابل خداوند ندارند. انسان‌هایی که با حاکمیت هوای نفس قدرت فطرت خود را تضعیف کرده‌اند، قادر به شنیدن حرف حق، تکلم به آن و دیدن حقایق جهان هستی نیستند.

انسان با ایمان که از هوای نفسانی خویش خارج شده است، خواست خدا را برخویش حاکم می‌نماید و در واقع او عامل پیاده شدن و تحقق مشیت الهی در جهان می‌گردد. امام باقر (ع) فرمود: خدای عز و جل فرماید: به عزت و جلال و بلندی مقام سوگند که هیچ بندۀ مؤمنی خواست مرا بر خواست خویش در یکی از اول دنیا بر نگزیند جز آنکه بی‌نیازیش را در وجود خودش قرار دهم و همتیش را متوجه آخرت سازم و آسمانها و زمین راعهده‌دار روزیش گردانم